

Gruppstorleken pockar på

En fråga som återkommer med jämna mellanrum är frågan om hur många barn det får finnas i en barngrupp. Ibland kan det finnas bakomliggande faktorer bakom frågeställningen. Arbetet kan kännas tungt, barngruppen är orolig eller att det finns tryck på att förstora grupperna. I dessa tider finns också en oro över minskning av personalen. Därutöver kan utrymmena för gruppens verksamhet vara oändamålsenliga eller arbetsatmosfären har försämrats.

Frågan är viktig och befogad. När det är fråga om dagklubben betyder antalet barn som är inskrivna. Ibland kan man höra "att alla ändå inte är alltid på plats." Det är inte ett argument för överstora barngrupper.

Enligt de lagar som bör beaktas rekommenderar teamet för småbarnsfostran på Kyrkostyrelsen att en ledare kan ha högst 10-12 barn medan två ledare kan ha 15-18 barn. Om det i gruppen finns 3-åringar och två ledare rekommenderas att den övre gränsen för antalet barn är 12. I en grupp med en ledare och där det också finns 3 åringar kan barnantalet var 8-10. Om det bara finns 3-åringar i gruppen rekommenderas det att antalet barn är 6. Ifall gruppstillfället bara räcker ca 1-1½ h kan antalet barn vara 7-8.

Då vi tänker pedagogiskt är dessa gruppstorlekar för stora. I småbarnsfostran är kommunikationen mellan barn och vuxna pedagogiskt viktigt och att varje enskilt barn uppmärksammas. Speciellt betydelsefullt är detta ifråga om dopundervisningen. Kristen fostran är grunduppgiften för kyrkans småbarnsfostran. Den genomförs när det är fråga om de yngre barnen bara om barnen får erfarenhet av att den vuxna observerar, bryr sig och möter barnet som en egen individ.

Varje barngrupp är olika. I grupperna fins det alltmera barn med behov av extra stöd. Barn med invandrabakgrund ökar. Med alla dessa specialfaktorer i åtanke är det skäl att på nytt värdera gruppstorlekarna. En barnledare har ofta ansvar för flera grupper och då behöver även den mängd barn barnledaren möter per vecka som helhet tas i beaktande.

Barns och vuxnas antal både inom- och utomhus beror på omgivningens och utrymmets säkerhet och om det i grupperna finns barn med specialbehov. Gruppstorleken påverkar alltid säkerheten. Därför bör gruppstorleken alltid bedömas från fall till fall. Varje församling är ansvarig för säkerheten i sin verksamhet. I församlingens säkerhetsföreskrifter för veckoverksamheten nämns de viktigaste saker som bör beaktas, de hittas på följande ställe:

sacrsta/församlingsarbete,<http://sakasti.evl.fi/sacrsta.nsf/sp?open&cid=Content236195>

Dagklubbens verksamheten är en del av kyrkans fostran. För att utveckla och förbättra kyrkans småbarnsfostran är det bra att barnledaren har en medarbetare och inte behöver arbeta ensam i en barngrupp. Då kan de tillsammans planera och genomföra det pedagogiska arbetet. Det påverkar också kvaliteten i församlingens småbarnsfostran samt säkerhetsaspekter. Det lönar sig att vara innovativ och hitta kreativa lösningar i församlingens barnverksamhet.

Till sist det allra viktigaste. Barnledarens personlighet är det viktigaste verktyg i arbetet. Motivation och glädje i arbetet återspeglar både barnens, familjens och hela kyrkans småbarnsfostran. De yngsta i församlingen behöver en motiverad och engagerad barnledare som förmedlar glädjebudskapet om Jesus.